REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30.*
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURĬ de ANUNȚURĬ:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 coróne. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 147. Brașov, Sâmbătă 6 (19) Iulie. 1902.

Declinul și desastrul.

Ultimul period al campaniei memorandiste.

XII.

Trecuseră dela adunarea din 28 Noemvrie 1894 șése lunĭ. Acea adunare a protestat, ce-i drept, în contra ordinului ministrului Hieronymi, prin care s'a atentat la organisațiunea partidului nostru național, dér cu acest protest, de o valóre mai mult academică, s'a încheiat tótă acțiunea.

Cei-ce au aranjat acea adunare de popor, zădărnicind convocarea representanței partidului și puindu-se astfel de fapt pe terenul ordinului ministerial, n'au mai întreprins nimic, pentru a combate cu efect prin-tr'o luptă seriosă și energică acel ordin ilegal și neconstituțional. Tóte nisuințele lor păreau a se mărgini numai la continuarea lucrării lor de soboli, prin care țînteau a submina legăturile de încredere și de unire între factorii partidului.

Atitudinea ómenilor, carĭ pretindeau cu falā, că „obosesc pentru ducerea mai departe a lucrării comitetului intemnițat“ făcea—după cum scria atuncĭ organul nostru — impresiunea, că ei au părăsit de fapt organisația partidului nostru național, și că adunarea dela 28 Noemvrie 1894 n'a servit decât a-o înmormênta cu pompă.

„Moștenitorii“ și ceilalțĭ „autorisațĭ“ ai partidului nicĭ că șĭ-au mai bătut de atuncĭ vre-odată capul cu salvarea acestei organisațiunĭ, n'au mai întreprins nimic în favórea ei.

Dér în schimb erau cu atât mai bărbațĭ în desfășurarea lucrării herostratire, ce tindea de-adreptul a rupe legăturile de iubire și de încredere între noi.

Décă s'a sdruncinat încrederea în sinul nostru — scriea „Gazeta Trans.“ în primăvara anului 1895, — décă am ajuns așa departe ca ea sĕ fiă privită ca monopol în mânile câtorva persóne obscure; décă rizania și neînțelegerea s'a vîrît între noi...; décă vermele distrugĕtor al bănuelei și al clevetirei róde cu atâta nerușinare la rădăcina stejarului român; décă principiilor celor marĭ, ce trebue sĕ ne conducă esclusiv în lupta nóstră, li-se substitue ideile unor ómenĭ micĭ și pătimașĭ și graséză în mod atât de înspăimentător fetișismul personal: pentru tóte aceste rele cine altul póte fi tras la rĕspundere décă nu aceia, carĭ au acaparat conducerea partidului nostru?

In câțĭ-va articolĭ întitulațĭ „Ce sĕ facem?“ și „Continuarea luptei“ am arătat, care póte fi, după părerea nóstră, mijlocul cel mai nemerit și sigur spre a scăpa de situațiunea ne mai suportabilă, în care ne aflam, în ce privea afacerile interióre ale partidului.

Firesce, că trebuia sĕ reluăm firul, ce a fost întrerupt cu atâta petulanță și lipsă de consciință în tómna anului 1894, și sĕ cerem din nou *concentrarea*. Pretindeam însĕ că este absolut necesar ca acesteia sĕ-i premérgă o selecțiune curățitóre în sînul păturei așa ḑișilor fruntașĭ ai partidului, scriind între altele:

„Până când vom tolera, ca o sémă de ómenĭ fără de nicĭ un control, degajațĭ de orĭ-ce rĕspundere față cu națiunea, sĕ bată câmpii politicei nóstre și sĕ tragă brazdă peste o muncă asiduă de ḑecĭ de anĭ; până când vom suferi, ca în lipsa orĭ-caruĭ plan și a orĭ-cărei direcțiunĭ seriόse, toțĭ nechemații sĕ turbure apele națiunii,—până atuncĭ o raliare a forțelor nóstre va fi cu neputință și vom merge din desastru în desastru“.

„Dela o selecțiune curățitóre, care sĕ ne facă posibil a scóte neghina din hotarul nostru, atêrnă decĭ succesul unei concentrărĭ puternice în sînul partidului, atêrnă buna nóstră conducere și unitatea acțiunei nóstre...“

„Problema e grea, căcĭ vom avé sĕ luptăm în douĕ fronturĭ, contra celor-ce turbură și împiedecă, conscient orĭ inconscient, consolidarea nóstră internă și contra inimicilor esternĭ ai partidului nostru...“

In consecență am cerut sĕ se curme de cătră cei competențĭ starea de lucrurĭ desmățată la „Tribuna“, care se lăuda și pretindea a fi singurul organ autorisat al conducerei partidului, și care ajunse până a declara fără de nicĭ un scrupul de vêndută strĕinilor tótă românimea de dincóce, ba chiar și pe cea de dincolo de Carpațĭ, care nu se purta pe placul matadorilor clicei tribuniste și a inspiratorilor lor.

Mai departe am apelat la toțĭ bărbații noștri serioșĭ și conscii de datoria lor națională sĕ iésă din letargia lor și, dându-șĭ mâna, sĕ strige un „Quos ego“ tuturor celor, carĭ turbură lucrarea de consolidare, și sĕ facă rênduélă în partid. Concentrându-se în modul acesta tóte elementele sănĕtóse, capabile și cinstite din sînul partidului, eram sigurĭ, că vom puté relua cu succes lupta, pentru dreptul nostru legal și constituțional de a ne organisa în partid național.

Când am sulevat, în primăvara anului 1895, întrebările, despre care am vorbit mai sus, am mai întrebat, cu ce vor „autorisații“ sĕ înlocuéscă organisația partidului, pe care au părăsit'o? Cu „acțiunile marĭ?“ Dér acestea nu pot avé nicĭ un efect, pe câtă vreme va lipsi pregătirea și organisarea forțelor interióre.

Orĭ dóră—am întrebat în fine—sĕ ne mulțumim érășĭ cu aranjarea vr'unui foc mare de artificiu pentru a mai mângâia pe un timp óre-care nația împilată și prigonită?...

Și în adevĕr „neîntrecuții succesorĭ“ pregăteau un asemenea foc de artificiu, după receta ce li-o dăduseră ortacii lor din „esiliu“.

Conținutul triplei alianțe. Ḑiarului vienes „*Information*“ i-se anunță din Roma, că în convenția triplei alianțe se cuprinde și următorul pasagiu: „*Obligamentele mai vechi, ce și le-au luat cele trei state între sine, încétă de a mai fi valabile*“. Acésta însemnéză, că în vechia convenție se cuprindeau și obligamente militare, cari din noua convenție s'au elimentat.

Burii se agită. „Agenția Reuter“ a primit din Pretoria o scire fórte gravă. Dela suspendarea ostilităților dintre Englesĭ și Burĭ, se observă în fostele republice o adêncă nemulțumire și o fierbere amenințătóre. Burii declară, că au fost înșelațĭ de condițiunile nedrepte cuprinse în protocolul pentru încheiarea păcii. Pe de altă parte vrășmășia s'a declarat între *National Sconts* séu trupele formate de Burĭ, și între burgherii fostului stat liber Oranje. Cei dintâiŭ s'au predat mai demult, pe când ceștĭ din urmă au luptat până la sfêrșit. Burii se pórtă ca și când nu șĭ-ar fi perdut independența și uséză pe față de colorile lor.

Din scirea acésta reiese, că Burii nu se pot împăca de loc cu sórtea, ce li-s'a creat. Ei nu se pot obicĭnui cu „libertatea“ englezéscă, de care se bucură aḑĭ.

Cestiunea „școlelor montane“.

Foile unguresci, între carĭ mai ales „Független Magyarország“, fac mare sgomot din faptul, că comitetul parochial gr. or. român din *Oravița montană* a decis înființarea unei *școle primare confesionale române*, din causă, că școla susținută până acum de societatea privată a căilor ferate austro-ungare trecênd în administrația statului, are sĕ devină școlă de stat maghiară.

Hotărîrea comitetului parochial din Oravița nu póte decât sĕ înveselescă pe

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Cei doi bĕtrânĭ.

De *Alphonse Daudet.*

Vr'o scrisóre, moș Azan?

„Da, domnule... o scrisóre din Paris“. Și se ținea mândru din cale afară moș Azan, că scrisórea era din Paris... Eu însĕ nu prea eram mândru. Aveam presimțirea, că acéstă Parisiană din strada Jean-Jacques, care-mĭ venea așa pe neașteptate și așa de diminéță, mĕ va costa ḑiua întrégă. Nu m'am înșelat. Scrisórea avea cuprinsul următor:

„Trebue sĕ-mĭ facĭ un serviciŭ, amice. Inchide-țĭ móra pentru o ḑi și du-te numai decât la Eyguières... Eyguières, este un târgușor, la distanță de trei séu patru mile dela móra ta. O preumblare. Sosind acolo întrebă de orfelinatul călugărițelor. Prima casă după orfelinat este o casă scundă cu oblóne cenușii, în fund cu o grădiniță. Intră înlăuntru fără sĕ bațĭ, — ușa e totdéuna deschisă — și după ce vei intra strigă cât vei putè de tare: „Bună diminéța ómenĭ bunĭ! Eu sunt amicul luĭ Mauriciŭ!“ Vei vedé atuncĭ un bărbat și o femeie, de statură mică, dér bĕtrânĭ, bĕtrânĭ, archibĕtrânĭ, întindêndu-țĭ mânile din jilțurile lor, ér tu îĭ vei îmbrățișa în numele meu, din tótă inima, ca și când ar fi rudele tale. Apoi vĕ vețĭ pune la povestite, ei îțĭ vor vorbi despre mine, nimic alta, decât despre mine; ei îțĭ vor povesti mii de ghidușii, pe carĭ le vei asculta fără sĕ rîḑĭ... Nu-i așa, că nu vei rîde? Hai? Sunt bunicii mei, douĕ ființe, carĭ mĕ iubesc din tot sufletul, și carĭ nu m'au vĕḑut de 10 anĭ de ḑile...

Ḑece anĭ! mult timp! Dér ce vréĭ? Pe mine mĕ reține Parisul, ér pe ei etatea înaintată! Sunt atât de bĕtrânĭ, încât décă ar veni sĕ mĕ vadă, ar murĭ pe drum... Din fericire eștĭ aprópe de ei, iubitul meu morar, și îmbrățișându-te, sĕrmanii ómenĭ vor avé ilusiunea, că mĕ îmbrățișéză pe mine... Atâtea le-am povestit deja despre tine și despre pretinia nóstră, încât...“

La naiba cu pretinia! Tocmai astăḑĭ diminéță era o vreme atât de admirabilă, dér nu pentru-ca sĕ-țĭ perḑĭ timpul pe drumurĭ. Pe lângă aceea mai adia mistralul (vênt de nord-vest în regiunile mediteran) atât de recoritor, ér sórele strălucea atât de luminos — o ḑi adevĕrat provençală. Când sosi asta afurisita asta de scrisóre, îmĭ alesesem deja un adăpost între 2 stâncĭ și aveam de gând, sĕ stau acolo tótă ḑiulica ca o șopârlă, sĕ béu lumină și sĕ aud cântând bradii... Dér ce sĕ-i facĭ? Suduind îmĭ închisei móra și pusei cheia sub ușe. Pălăria, bastonul, pipa și étă-mĕ-s plecat.

Pe la 2 óre sosiĭ în Eyguières. Satul era pustiu, tótă lumea era pe câmp. In ulmii de prin curțĭ, albĭ de praf, cântau greierii în cor. Pe piața din fața primăriei stetea la sóre un măgar, ér împrejurul fântânei de dinaintea bisericii se adunase un stol de porumbei, dér nicăirĭ nu se vedea o persónă, care sĕ-mĭ arate orfelinatul. In sfîrșit observai de-odată spre norocul meu, o zînă bĕtrână, care stetea ghemuită pe pragul unei uși și torcea. Ii spusei ce caut, și deórece zina era fórte sdravĕnă, trebui sĕ-șĭ ridice numai furca și de-odată îmĭ arĕtă ca prin minune mănăstirea orfanelor... Era o casă mare, fără gust și négră, avênd de-asupra portalului o cruce veche de pétră roșietică cu inscripțiune latină. Lângă casa acésta zării o altă casă, mai mică. Oblóne cenușii, în fund o grădiniță.. O recunoscui și întrai fără sĕ bat la ușe.

Tótă viéța mea voiŭ avé înaintea ochilor coridorul cel lung, rĕcoros și tăcut. Zidurile zugrăvite în colórea rosei, în fund grădinița, care rîdea prin perdelele de colóre deschisă. Imĭ părea, ca și când ași fi întrat la un bĕtrân judecător de pe timpurile Sedanului.

La capĕtul, coridorului la mâna stângă se audia prin ușa întredeschisă tictacul unui césornic mare și glasul unui copil, dér a unui școlar, care cetea oprindu-se la fie-care silabă: „A...TUNCĬ...STRI... GÀ...SFÂN...TUL...I...RE...NEU EU...SUNT...GRA...UL...DOM...NULUI...EU...SĂ...FIU...RÎȘ...NIT ...DE...DIN...ȚII...A...CE...STOR ...FIA...RE.“ Mĕ apropiai încetinel de ușe și privii înlăuntru.

In tăcerea și întunerecul unei odăițe durmea într'un jilț un bĕtrân cu obrajii roșĭ, sbârcit până în vêrful degetelor, cu gura căscată și cu mânile încrucișate pe genunchĭ. La piciórele lui o fetiță îmbrăcată în albastru — o pelerină mare și bonetă mică, costumul orfelinelor — cetea viéța sfântului Ireneu dintr'o carte mai

tot Românul de bun simţ, vorba fiind aicĭ de apĕrare în contra maghiarisării.

Cu afacerea acésta s'a ocupat într'un prim articol „Drapelul“ dela 15 Iulie, arătând situaţiunea în care se găsesc şcólele aşa numite montane, carĭ până acum erau susţinute de numita societate a căilor ferate. Guvernul a legat primirea şcólelor în administraţia sa propie de anumite condiţiunĭ. A cerut anume, ca comunele politice sĕ iee asupra lor sarcina de a contribui cu o cotisaţie anuală stabilită la fondul de pensiune al învĕţătorilor şi sĕ susţină şi adapteze edificiile şcolare din budgetul propriu. Drept rĕspuns la aceste condiţii oneróse, comunele politice au respins ofertul guvernului. In stadiul acesta se află actualmente cestiunea.

„Drapelul“ insistă asupra întrebării, că óre n'ar fi cu putinţă, ca *biserica* sĕ iee în primire şcólele dela societatea căilor ferate în condiţiile cu carĭ societatea a oferit statului institutele de învĕţământ din cestiune? Din conclusul luat la Oraviţa montană reiese, că forurile bisericescĭ au renunţat la speranţa de a mai puté salva şcólele din „locurile montane“. Numitele forurĭ s'au adresat către preoţii din localităţile „montane“, cerêndu-le sĕ rĕspundă în termin de trei ḑile, décă în comunele din cestiune se pot înfiinţa şcóle confesionale sĕu nu; cu alte cuvinte, décă populaţiunea e dispusă a lua asupră-şĭ sarcinele, ce resultă din înfiinţarea şi susţinerea şcólelor confesionale? „Drapelul“ adaugă, că precum se svonesce, din cele mai multe localităţĭ au sosit rĕspunsurĭ *negative*.

Décă aşa este şi décă într'adevĕr comunele montane n'ar voi sĕ înfiinţeze şcole confesionale, atuncĭ tinerile odrasle ale locuitorilor românĭ din amintitele localităţĭ, vor fi espuse maghiarisării.

Pentru-ca sĕ nu se întîmple acésta şi pentru-ca comunele din cestiune sĕ-şĭ aibă şcólele lor, e o cerinţă de supremă necesitate, ca atât autorităţile bisericescĭ, cât şi poporul sĕ facă de cu bună vreme tot posibilul, sĕ lucreze în tóte direcţiunile pentru garantarea învĕţământului românesc prin înfiinţarea şi susţinerea de *şcolĭ confesionale*. In privinţa acésta au premers cu bun şi laudabil esemplu Oraviţanii. Şi cum-că aceştia bun şi salutar lucru au făcut, o dovedesce tocmai veninosul atac ce-l îndreptă în contra lor „Független Magyarorszag“.

Numita fóie pune, firesce, tótă acţiunea de salvare a învĕţământului românesc din localităţile montane în cârca „agitatorilor“ şi învinuesce pe pretinşii agitatorĭ, că seduc poporul şi-l angajéză la „mişcarea antimaghiară“. Evident, că şi aicĭ se tractéză de o manevră ignobilă a duşmanilor limbei şi naţionalităţii nóstre, manevră cu tendinţa de a terorisa şi amăgi pe cei sĕracĭ cu duchul. Manevrele şi uneltirile de felul acesta nu-i permis însĕ sĕ prindă printre locuitorii românĭ din comunele amintite.

Fiind vorba de limba şi legea românéscă, e fórte la loc propunerea confraţilor noştri dela „Drapelul“, ca „biserica sĕ deschidă o propagandă vie în tóte comunele, ca pretutindenĭ sĕ aducă populaţia cu însufleţire conclusul de a înfiinţa şcóle poporale confesionale“.

Noul ordin al lui Fejérváry.

Tóte organele marei maşinării a statului, lucréză pentru imposibila şi absurda chimeră a creării „statului naţional maghiar“, — vorba lui Banffy.

Incepênd dela ministrul instrucţiunei publice şi până la cel mai jerpelit învĕţătoraş de stat, dela ministrul de justiţie până la cel mai pĕcătos copist dela vr'o judecătorie, dela ministrul de honvedḑĭ şi până la cel mai idiot fruntaş — pe întrégă scară a hierarchiei publice, de nimic alta nu se interesézā aşa de tare şoviniştii noştri, ca de rĕspândirea limbei maghiare, şi, de sine se înţelege, de suprimarea limbei naţionalităţilor.

Megalomania acestor maniacĭ nu cunósce hotare. Am vĕḑut, că un scriitor maghiar, sĕu mai bine ḑis maghiarisat, Rákosi, pe care mai nainte îl chema, décă nu ne înşelăm, Krebs, a proclamat într'un discurs ţinta la care vor sĕ ajungă cu tendinţele lor de maghiarisare. Acéstă ţintă este, după Rakosi, de a face, ca Ungurii sĕ ajungă la numĕrul de 30 milióne suflete.

Şi ca absurditatea acestei gogomănii sĕ fie cu atât mai flagrantă, discursul a fost pronunţat la sfinţirea stégului oferit de Maghiarii de aicĭ fraţilor lor..... emigraţĭ în America.

Un hohot homeric fù rĕspunsul tuturor ómenilor cu mintea echilibrată la acéstă ineptie, pe care nu s'a sfiit a o profera — un jurnalist ungur.

N'au trecut multe ḑile, de când tóte foile maghiare au buciumat în lume o nouă ispravă, pusă la cale de astă dată de ministrul honvedḑimei, baronul de Fejérváry.

Limba de comandă la honvedḑime se scie, că e cea ungurécsă. Feciorii noştri întorşĭ acasă dela honvedḑime, aduc cu sine o mulţime de espresiunĭ, cu carĭ ne impestriţéză limba, de te dóre inima de batjocura, ce o fac cu ea: „Domnule „fihomnoj“, „ghelentesc“, că mi s'a stricat „bornieu“ şi altele şi mai bócăne, sunt espresiunĭ surorĭ cu celea dela armata comună, unde feciorii vorbesc aşa: „Domnule „oberlan“, melduesc“ cu supunere, că mi s'a stricat tălpile dela „bocónce“.

Aşa cum vorbiau însĕ până acuma la honvedḑi, tot era în sfîrşit limbă românéscă, stricată, împestriţată, nu e vorbă, dér era românéscă. De acuma înainte nu va fi permis sĕ se vorbéscă nicĭ măcar aşa stricat românesce la honvedḑime. Ministrul Fejérváry a dat ordin, că nu numai limba de serviciŭ sĕ fie cea ungurécsă, dér şi limba instrucţiei şi a conversaţiei private.

Merită sĕ ne ocupăm mai deaprópe cu acest ordin.

Se scie, că sunt regimente atât la armata comună, cât şi la honvedḑi în carĭ convîrşitórea majoritate, ca sĕ nu ḑicem totalitatea, este compusă din feciorĭ românĭ.

Ca sĕ instruescĭ pe aceştĭ feciorĭ în arta militară, cea mai elementară pedagogie impunea, ca ofiţerii şi subofiţerii sĕ vorbéscă cu ei românesce. Acésta e o regulă atât de naturală, atât de elementară, în cât nu mai are nevoie de esplicărĭ. Acel scurt timp, ce-l petrece feciorul „la cătane“, este destinat pentru a-l face sĕ înţelégă, cum şi ce are de făcut, pentru ca în timp de rĕsboiŭ sĕ-şĭ pună în practică tótă inteligenţa sa şi tóte talentele sale, spre a face cea mai mare stricăciune posibilă duşmanului.

Scopul acesta, unicul scop la óste, acuma, după ordinul d-lui Fejerváry, cade pe a doua linie, căcĭ după dênsul mult mai important este scopul sĕ înveţe ostaşul unguresce, — decât sĕ înveţe elementele tacticei în limba pe care o pricepe.

Ce pagube enorme pot resulta de aicĭ pentru apĕrarea ţĕrii, numai orbul nu o vede!

La instrucţie — ḑice d-l Fejerváry, — ofiţerul, subofiţerul sĕ nu vorbéscă, decât ungeresce cu soldaţii, şi numaĭ décă va fi nevoie, pentru mai bună înţelegere, sĕ apeleze la mijlocirea vr'unui honved, care scie ungeresce.

Étă decĭ sistemul tălmacilor, introdus de mult, tot în mod absurd, în justiţie, făcêndu-şĭ întrarea şi la óste.

Câtă perdere de timp cu acest sistem! Câtă muncă zadarnică, fără sĕ ajungĭ scopul!

„Sĕ se interḑică sever întrebuinţarea altor limbĭ, decât a acelei ungurescĭ“, ḑice mai departe d-l ministru. D'apoi, că de aicĭ şi până la întroducerea „semnului“, întrebuinţat în gimnasii pentru cei-ce nu vorbiau latinesce.... nu este decât un pas.

Inainte de 48 adecă, elevului, care a fost surprins vorbind în altă limbă decât în cea latinéscă, i-se atêrna de gât un „signum“, pe care spre ruşinea luĭ, îl purta până nu putea prinde la rêndul sĕu pe altul vorbind vr'o limbă strĕină, căruia îi atârna apoi semnul de gât.

Cât de interesant ar fi, sĕ vedem pe honvedḑii noştri, pe lânga puşcă şi raniţă, carĭ la olaltă fac o greutate de vr'o 30 kgr., purtând pe de-asupra şi un semn la gât semnul „ruşinei“..., pentru-că n'au învĕţat limba unguréscă!

E vorba însĕ, că cu asemenea dispoziţii ridicole, încă n'a fost bătut nicĭ un inimic.

N'am cetit încă textul ordinului şi sunt chiar între foile maghiare, carĭ îşĭ esprimă îndoiala, décă în adevĕr s'a dat numitul ordin, orĭ că a fost numai aşa o scire pripăşită prin ḑiare în sesonul castraveţilor. „M. Szó“ în special, pe cât de tare s'ar bucuraḑdécă scirea ar fi adevĕrată, pe atât de energic cere publicarea ordinului, căcĭ amar e mistuită de îndoielĭ, că totuşĭ póte nu e adevĕrată scirea.

Adevĕrat, că şi noi am dori sĕ putem înregistra textul acelui ordin, ca document dintr'o epocă de decadenţă, în care miniştrii apĕrării ţĕrii au ajuns sĕ rivaliseze cu faimoşii cetăţenĭ din Schilda, carĭ s'au făcut celebri prin gogomăniile lor.

Regele Italiei la Cronstadt.

Ţarul a numit pe regele Italiei proprietar al regimentului 14 de ḑdragonĭ, de Litvania.

Alaltăerĭ, 16 Iulie n., Regele Victor Emanuel a primit pe Ţarul Nicolae la Cronstadt pe bordul cuirasatei italiene *Carlo Alberto*. Ţarul a venit pe yachtul *Alexandra*.

Regele aştepta pe Ţar la scara bastimentului, împreună cu amiralul Mirabello şi comandantul Martini, în vreme ce musica de pe bord intona imnul rus. Echipagiul dădù salutul prin întreite urale, ér tunurile bubuiau. Cuirasata *Carlo Alberto* era încunjurată de patru cuirasate şi de douĕ-ḑecĭ torpilóre rusescĭ, carĭ erau împodobite cu drapele italiane. La sosirea yachtului împĕrătesc, drapelul Ţarului a fost salutat de vase cu 31, ér drapelul Regelui cu 21 salve de tunurĭ.

Suveranii au trecut pe dinaintea frontului echipagiului înşirat pe bord. Apoi au visitat oraşul, care era splendid decorat şi împodobit cu plante minunat de frumóse şi cu florĭ fórte rare.

Ţarul a stat pe bord o óră.

Marconi a făcut înaintea împĕratului şi a regelui esperienţe cu telegrafia sa fără sîrmă, dela un capĕt până la celalalt al bastimentului. In telegrama espediată ast-fel, prin aer, se ḑicea: „Trăiéscă Impĕratul Rusiei! Trăiéscă Regele Italiei!“ Marconi a fost fórte mult complimentat de Suveranĭ.

Ţarul Nicolae, după-ce a esprimat amiralului Mirabello marea sa mulţumire, s'a adresat ministrului de esterne italian Prinetti, şi i-a ḑis:

— Exprim din nou viua mea satisfacţiune, care e împărtăşită de întregul popor rus.

Prinetti a rĕspuns:

— Am onórea de a asigura pe Majestatea Vóstră, că acéstă satisfacţie e împărtăşită şi de întreg poporul italian.

*

La banchetul, ce l'a dat ministrul de esterne rus *Lambsdorff* în 16 Iulie séra în onórea ministrului de esterne italian *Prinetti*, a luat parte ministrul rusesc de finanţe *Witte* cu soţia şi fiica, prinţul *Dolgorucki*, şefii de secţie ai ministeriului de esterne, ambasadorul italian *Mora* cu soţia, toţĭ membrii ambasadei italiene, ambasadorii ruşĭ din Roma şi Constantinopol şi alţĭ dignitarĭ.

SCIRILE DILEI.

5 (18) Iulie.

FZM. Probst, comandantul corpului de armată 12 din Transilvania, va sosi Duminecă d. a. cu trenul accelerat în Braşov, ca sĕ facă o revistă asupra regimentului de husarĭ nr. 2 concentrat în jurul Rĕşnovului. Din Braşov va merge, probabil, şi la Sinaia.

Ofiţerĭ din statul major la Braşov. Un-spre-ḑece ofiţerĭ din statul major au sosit erĭ d. a. în Braşov pentru a face studii. Ei vor petrece aicĭ 3 ḑile.

Goluchowski la Ischl. Ministrul de esterne contele Agenor *Goluchowski* s'a dus alaltă-erĭ la Ischl, unde a fost primit în audienţă de Majestatea Sa monarchul.

Regele României va pleca în strĕinătate în 25 Iulie v. El se va duce mai întâiŭ la Gastein, unde va rĕmâne cât-va timp. Din Gastein va merge la Ragaz pentru a-şĭ urma cura obicĭnuită.

Plécă soldaţii. Câte-va ḑile numai şi tóte trupele garnisonate în oraşul nostru vor pleca la manevre. Regimentul de infanterie Nr. 50 va pleca Duminecă diminéţa la Agnita, unde se vor ţiné manevre. Miercurea viitóre va pleca batalionul regim. 2 cu trenul spre Sibiiu, ér regimentul de artilerie şi regim. 2 de husarĭ vor pleca sĕptĕmâna viitóre. Trupele de infanterie se vor reîntórce la Braşov în 14 Septemvrie. Cele-lalte mai târḑiu.

Micul principe Carol al României va fi trimis la tómnă într'o şcólă militară în Germania, pentru a-şĭ continua studiile. Un guvernor, ales dintre tinerii ofiţerĭ românĭ, va fi ataşat pe lângă persóna prinţişorului. Odată cu micul principe, va pleca în Germania şi fiul d-lui colonel Coandă, actual secretar general al ministerului de rĕsboiŭ.

---

mare, decât ea. Lectura acésta miraculósă înfluinţa asupra întregei case.

Bĕtrânul în fotelul sĕu, muscele pe plafond, canarii în coliviile lor, jos pe ferestră.... durmiau. Marele ciasornic suna tictac, tictac. In tótă odaia nu se mişca nimica, decât o dungă de lumină, care întrase printre crepăturile oblónelor închise, şi care era plină de scântei vii şi de valsurĭ microscopice. In mijlocul amorţelei generale fetiţa îşĭ urma lectura cu un aer grav:

DE ... O ... DA ... TĂ ... NĂ ... VĂ ... LI ... RĂ ... DOI ... LEI ... A ... SUP ... RA ... LUI ... ŞI ... ÎL ... ÎN ... GHI ŢI ... RĂ....

In momentul acela întrai înlăuntru... Décă ar fi nĕvălit leii sfântului Ireneu în odaie, n'ar fi putut produce mai multă spaimă. O adevĕrată lovitură de teatru! Micuţa scóse un ţipet, cartea cea grósă cade la pĕmênt, canarii, muscele se deşteptă, ciasornicul sună, bĕtrânul se ridică de-odată spăriat şi eu rĕmân puţin turburat pe prag, strigând:

„Bună ḑiua, ómenĭ bunĭ! Eu sunt prietinul lui Mauriciŭ.“

Oh, sĕ-l fi vĕḑut atuncĭ pe sĕrmanul bĕtrân; sĕ-l fi vĕḑut venind spre mine cu braţele întinse, sĕ-l fi vĕḑut îmbrăţişându-mĕ, stringêndu-mĭ mânile, umblând aiurat prin casă şi strigând: Dómne! Dómne! Tóte sbârciturile feţii sale rîdeau. El găngăvia: — „Ah! domnule... ah! domnule“... Apoi merse în fund şi strigă: „Mametta!“

O uşe se deschide, prin coridor se aud paşĭ ca de şorecel... era mametta. Nimic mai drăgălaş, ca acéstă bĕtrână mică cu boneta ca o găóce, cu haina-i cafenie şi cu batista-i brodată, pe care o ţinea în mână, pentru a-mĭ face onorul după moda cea veche.... Şi cât de înduioşĕtor! Ei sĕmĕnau unul cu altul. Numai că mametta trebue că a plâns mult în viéţa ei şi astfel avea mai multe sbârciturĭ, decât soţul ei. Ca şi bărbatul sĕu avea şi ea pe lângă sine o fetiţă din orfelinat, o mică îngrijitóre cu pelerina albastră care nu o părăsea nicĭ odată şi nu se póte imagina ceva mai înduioşător decât aceştĭ bĕtrânĭ protejaţĭ de aceste orfeline.

(Va urma).

O baterie de munte. Erĭ a plecat în escursiune de studiu și de esercițiĭ pe linia frontierei dela nord, bateria de munte din Bucurescĭ, de sub comanda d-luĭ căpitan George Filitti, unul din ceĭ maĭ bunĭ ofițerĭ din artileria armateĭ române. Bateria va fi transportată până la Severin cu trenul, de unde apoĭ va porni pe linia frontiereĭ, făcênd esercițiĭ și esecutând focurĭ de tir. Acéstă baterie are un efectiv de 4 ofițerĭ cu 90 ómenĭ și 60 caĭ și 6 tunurĭ. Bateria se va opri maĭ mult în pasul Lainicĭ, unde va esecuta esercițiĭ de tir, și va merge apoĭ până la Cânenĭ, de unde va coborî la sud și pe șoseaua națională se va duce la Tîrgoviște, spre a lua parte la manevrele de tómnă.

Studiĭ militare la frontieră. Ministrul de interne ungar, de acord cu ministrul comun de esterne, a dat permisiune la opt ofițerĭ românĭ și anume: generaluluĭ Brătianu, col. Ionescu, locot. col. Cantea, maiorilor Simonescu și Rîmniceanu, căpit. Periețeanu și locotenenților Gr. Gheorghiu și D. Gheorghiu, ca împreună cu ómeniĭ lor de serviciu și cu instrumentele technice sĕ pótă trece frontiera și sĕ facă studiĭ pe linia dela Predeal până la Turnu-Roșu. Autoritățile de pe la frontiere au primit ordin, sĕ întîmpine pe oficerĭ cu cea maĭ mare politeță și sĕ le fie întru tóte de ajutor la lucrările lor scientifice.

Dela Academia Română. Astădĭ Vinerĭ, la óra 1 p. m., Academia Română ține ședință publică în localul sĕu, calea Victorieĭ, 135. Se vor face următórele lecturĭ. D-l dr. *V. Babeș:* Esperiențele făcute de V. Babeș și E. Riegler despre epidemia peștelui dela Herăstrău. D-l *Gr. G. Tocilescu: Sarmisegetuza și monumentele sale.*

Congres în contra comerciuluĭ cu fete. Marțĭ s'a deschis în Paris 'al doilea congres pentru combaterea comerciuluĭ cu fete. Cel dintâiŭ s'a ținut la Londra. Ministrul de esterne frances Delcassé a ținut vorbirea de deschidere. Deși comerciul cu fete, ca un fel de vêndare de suflete, este urmărit și pedepsit deja de decĭ de anĭ ca *crimă*, totușĭ trebue sĕ se recunóscă, că el a devenit o instituțiune internațională puternică, basată pe resultatele eĭ, ca afacere de câștig, care instituțiune se póte combate cu efect érășĭ numaĭ pe cale internațională. Comerciul cu fete a avut totdéuna în Ungaria o țéră bună de esploatat pentru activitatea sa criminală. Cu tóte că de un timp încóce acest comerciŭ infam fu ceva maĭ mult combătut de organele administrative, totușĭ el se esercită și adĭ în Ungaria în marĭ dimensiunĭ, așa că tóte bordelele, nu numaĭ ale orientuluĭ europén, ci și ale orașelor din America de sud, sunt împlute cu nenorocitele victime, carĭ cu promisiunĭ false sunt seduse a merge acolo, unde sunt vêndute apoĭ ca sclave formale, fără speranță de a fi liberate din nenorocirea lor vre-odată, decât prin spital séu prin mórte. De aceea, dice „B. Tg.", congresul deschis în Paris cu scop de a combate comerciul cu fete are pentru Ungaria o importanță așa de mare.

Părechea regală sêrbéscă la Țarul. Din Belgrad se anunță, că părechea regală sêrbéscă va face la tómnă o visită la Țarul Rusieĭ. Ministrul plenipotențiar sêrbesc din Petersburg, Novacovicĭ, a însciințat curtea din Belgrad, că Țarul va primi bucuros visita în Livadia.

Despre originea Românilor în Ungaria. Sub titlul „Originea și istoria cestiuneĭ române" un óre-care, Kornis Elemer a scris o carte, în care caută a stabili, că Româniĭ din Ungaria nu sunt descendențiĭ coloniștilor împĕratuluĭ Traian și a soldaților dacĭ, rĕmașĭ în Dacia, ci că au imigrat maĭ târdiu din Balcanĭ, după-ce s'au stabilit aicĭ Ungurii. După Kornis așa-dér Ungurii ar fi locuitoriĭ băștinașĭ aĭ Ungarieĭ și Româniĭ n'au dreptul prin urmare a-se plânge, că li-s'a răpit libertatea și țéra. După-ce „savantul" Kornis se ocupă și cu activitatea „agitatorilor valahĭ" espune mijlócele, prin carĭ, după părerea luĭ, s'ar puté ajunge la o bună înțelegere (!) între Românĭ și Ungurĭ.

Cutremurile de pămênt din Salonic. Étă după — „Patr." — câte-va amĕnunte asupra cutremurelor de pămênt, ce s'au produs dilele trecute la Salonic: O mulțime de bisericĭ, între carĭ biserica protestantă și vechea biserică Sf. Dumitru, au fost dĕrîmate. Asemenea șcólele catolice situate în cartierul frances au fost dĕrîmate. Eleviĭ au putut scăpa, refugiindu-se în curtea, care e fórte spațiósă. De asemenea palatul Valiuluĭ, situat în strada Hamidie, unde sunt consulatele, a fost dĕrîmat. Populația cuprinsă de spaimă a părăsit casele refugiindu-se pe câmpie. Autoritățile s'au grăbit sĕ pună la disposiția populațieĭ speriate corturile garnisóneĭ. Têrgul a rĕmas închis treĭ dile. Diua a patra, Lunĭ, câțĭ-va maĭ curagioșĭ au deschis prăvăliile, dér noue micĭ cutremure i-au silit sĕ le închidă din nou. La Langaza, un sat la o depărtare de-o óră de Salonic, unde sunt și ape termale, cutremurul a fost maĭ intensiv. O sută de case s'au prăbușit, maĭ mulțĭ ómenĭ au rĕmas sub dĕrîmăturile caselor. Pe de altă parte, o scrisóre primită de un macedonén arată, că alte cutremure s'au produs, în timpul cărora s'a prăbușit mitropolia grecéscă, ér gimnasiul grecesc a suferit marĭ stricăciunĭ. Panica a causat o stagnare în comerciu. Pagubele se evaluéză la jumĕtate milion lire turcescĭ, adecă peste 10.000,000 lei.

Complot contra luĭ Firmilian. Se comunică din Salonic, că sacrarea luĭ Firmilian ca mitropolit sêrb la Scopia a produs o penibilă impresie printre populația bulgăréscă. Ne putênd împedeca ceremonia, grație energieĭ desfășurată de Patriarchul Ioachim III, comitetul macedonén din Sofia, representat în Macedonia prin comitete locale, a hotărît peirea luĭ Firmilian. Un prim avertisment, după hotărîrea comitetuluĭ, i-a dat deja. Când Firmilian, întorcêndu-se dela mănăstirea Skalotis din Dedeagacĭ, a ajuns la gara din Salonic, a observat, printre bagajul luĭ, un cufĕr strĕin, în care se găsea înfășurat un obiect rotund. Speriat sĕ nu fie o bombă, Firmilian a însciințat poliția, care însĕ n'a îndrăsnit sĕ se apropie. Un hamal țigan maĭ curagios, a desfăcut obiectul rotund. Mare a fost surprinderea celor presențĭ când au vĕdut apărênd un craniu de om, avênd pe frunte următórea inscripție grecéscă cu caractere roșii: „In loc de felicitare vĕ anunțăm, că ne vom întêlni la Scopia... Până atuncĭ grăbiți-vĕ sĕ vĕ împărtășițĭ".

Mort din causa unuĭ sîmbure de cirésă. Se scrie din Serajevo: Familia domnuluĭ consilier financiar *Socoleanu* a suferit dilele acestea o crudă lovitură, care a provocat condolențe generale. Fiiul consilieruluĭ, Alexandru, în etate de 7 anĭ a înghițit un sîmbure de cirésă, care i-s'a oprit în intestinul numit *coecum*, provocând o gravă inflamație. Sîmburele a fost ce e drept înlăturat prin operație, dér copilul a murit în urma operațieĭ, causând părinților jale nespusă. Alexandru era unicul copil al nefericiților părințĭ.

Un regiment în încurcătură financiară. Un lucru curios s'a petrecut dilele acestea în Theresiopol. Regimentul de honvedĭ din Seghedin face actualmente esercițiĭ de concentrație în apropierea comunelor Iankovacz și Mélykut (Bacĭca). Regimentul era gata sĕ plece din Theresiopol. La asemenea ocasiunĭ regimentele încaséză baniĭ dela percepțiile respective. Comandantul s'a adresat decĭ și acuma la percepția din Theresiopol, cerênd suma de 80.000 coróne. Cassierul a rĕspuns însĕ, că nu sunt banĭ. Regimentul n'a putut pleca, până nu au sosit baniĭ dela casieria din Zombor, de unde s'au cerut pe cale telegrafică. Baniĭ au sosit la 13 Iulie nóptea, adușĭ fiind de un funcționar dela casierie, escortat de patru gendarmĭ. A doua di regimentul a plecat spre Iankovacz.

Inventatorul cărții postale. Consilierul ministerial prof. Dr. Emanuel Herrmann a repausat la 13 Iulie în Viena, în etate de 63 anĭ. Profesorul Herrmann s'a născut la 1839 în Klagenfurt. El s'a habilitat ca docent de economia națională la universitatea din Viena, de unde trecŭ ca profesor la politechnicul din acelașĭ oraș. Aicĭ funcționà maĭ bine de 30 de anĭ și numaĭ anul acesta trecŭ la pensie. Profesorul Herrmann este părintele uneĭ invențiunĭ, care din Austria șĭ-a deschis drumul și s'a popularisat în tótă lumea. Acésta invenție este: *Carta postală.* Primul imbold pentru întroducerea cărții postale l'a dat Herrmann la 1869 într'un articol publicat în „Neue Freie Presse". In urma acestuĭ articol ministrul de comerciu cav. de Maly a întrodus cărțile postale cu 2 cr. pe diua de 1 Oct. a aceluiașĭ an.

Trupa de varietățĭ Levandovsky șĭ-a început aséră representațiile la hotelul *„Pomul verde"* cu un program variat și decent, care a fost bine esecutat. Numita trupă ar fi maĭ dat încă douĕ representații, mâne și Duminecă, însĕ *poliția i-a interdis* de a maĭ da representațiunĭ din causa, că o copilă, în etate de 12 anĭ a d-luĭ Levandovsky, necunoscênd „obiceiurile țĕrii", la esecutarea unuĭ dans național românesc, avea o panglică tricoloră românéscă la pălărie. Hiperzelul polițieĭ n'are nevoie de comentar....

Producțiunĭ și petrecerĭ.

Cu ocasiunea adunăriĭ generale a desp. XV. (Mociu) al „Asociațiuniĭ" pentru literatura română și cultura poporuluĭ român", se va aranja o petrecere de vară în hotelul „Fațanul de aur" din Mociu la *3 August* st. n. 1902. Venitul curat este destinat în favorul despărțămêntuluĭ. Pentru comitet: Ioan Moldovan, președinte, Ioan Dan v. președinte, Ioan Bozac cassar, Dr. Ioan Bozac controlor. Prețul de intrare: de persónă 2 cor., de familie 4 coróne. Inceputul la 7 óre séra. Suprasolvirile și ofertele marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale diaristică.

— *„Reuniunea română de cânt și musică din Lugoiŭ"* arangéză Duminecă, în 7/20 Iulie 1902 concert poporal împreunat cu dans în pavilionul hoteluluĭ „Concordia". Prețul de intrare: 1 cor. de persónă. Inceputul la 9 óre séra.

— *Inteligința română din M.-Ludoș și jur* invită la petrecerea de vară, ce se va aranja la *10 August*, n. a. c. în pavilionul „Császár". Venitul curat e destinat în folosul școleĭ gr. cat. nou edificânde din Mureș-Ludoș. Inceputul la 8 óre séra. Prețul de intrare: de persónă 2 coróne, familia de 3 membri 4 coróne, de maĭ mulțĭ 6 coróne. Suprasolvirĭ se primesc cu mulțămită și se vor cuitapu blice. Comitetul aranjator: Nicolau Solomon president. Ioan Boeriu, v. președinte. Vasiliu Morariu, notariu. George Simu cassar. Ioan Russu controlor. De viptuale și beuturĭ comitetul aranjator s'a îngrijit pe lăngă prețurĭ moderate.

— *Tinerimea din Veneția-inf. și jur* invită la petrecerea de vară, ce o va aranja Duminecă în *20 Iulie* n. a. c. la baia dela „Sărătură". Plecarea din comună la 10 óre a. m. La cas de timp nefavorabil petrecerea se amână.

NECROLOG. In Serajevo a rĕposat la 13 Iulie n. **Alexandru Socolean**, elev de cl. II. primară. Mórtea luĭ o jelesc părințiĭ Isidor și Carolina Socolean. Inmormêntarea s'a făcut în 15 Iulie în cimitirul ortodox din Serajevo.

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 17 Iulie. In cercurile diplomatice domnesce părerea, că între Țarul și Regele Italieĭ și între miniștriĭ lor de esterne s'a vorbit asupra unor cestiunĭ internaționale de mare importanță. In cas când în Macedonia ar isbucni o revoluție, Italia va ocupa câteva porturĭ albanese.

A produs óre-care sensație împrejurarea, că pe când ambasadorul austro-ungar br. de *Aerenthal* nu s'a reîntors la Petersburg pentru a saluta pe regele Italieĭ, pe atuncĭ ambasadorul frances *Montebello* șĭ-a întrerupt concediul și s'a reîntors la postul sĕu. Montebello va da și un prând în onorea luĭ Prinetti.

Haga, 17 Iulie. Se vorbesce, că la propunerea Italieĭ, tribunalul internațional va decide în afacerea conflictuluĭ italiano-elvețian.

Sosițĭ în Brașov.

Pe diua de 17 Iulie 1902.

H. Pomul verde: Kresnovsky, cameriéră de curte, Bucurescĭ; Fleissig, privatier, Făgăraș.

H. Europa: Behrendt, comerciant, Magdeburg; Panait M., comerciant, Telega; Petrovicĭ, funcționar, Câmpina; Leuchtag, voiagior, Ascher, comerciant, Budapesta; Oberth, comerciant, Medias; Uray, privatier, Aiud; Uszkay, prim-notar, Mezotur; Nicolicĭ, voiagior, Weinberger, comerciant, Silberger, voiagior, Viena.

H. Orient: D-na Nagy, Ciuc-Sereda; Schmiler, comerciant, Buccurescĭ.

H. Grand: Kaufmann, comisionar, Brăila; Eminger, funcționar, Buștenĭ; Reichel funcționar, Sibiiu; Tuzson, industriaș, Panczel, idem, Têrgul-Mureșuluĭ; D-na Zentler, Buștenĭ.

☞ Domniĭ abonențĭ aĭ fóieĭ nóstre, carĭ nu și-au reînoit încă abonamentul pe Semestrul II. al anuluĭ acestuia, sunt rugațĭ a-l reînoi neamânat ca sĕ nu li se întrerupă regulata espedare a diaruluĭ.

Administrațiunea
„Gazeteĭ Transilvanieĭ".

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

6130/902.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de **veterinar** devenit vacant la abatoriul public al orașului Brașov, deschid prin acéstă concurs.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: 2000 cor. salar anual, cvartir liber în abatoriu, 24 metri cubicĭ lemne de foc, ca competință pentru încăldit, și luminatul gratis.

Relativ la pensiune și adausurĭ cvincvenale au valóre pentru veterinarul abatoriului aceleașĭ disposițiunĭ statutare, ca și pentru ceilalțĭ amploiațĭ orășenescĭ.

Concurențiĭ la acest post au sĕ înainteze, pe lângă diploma de veterinar prescrisă prin §. 133 al art. de lege VII din anul 1888, și certificatul de praxă veterinară de doi anĭ, și următórele atestate corĕspundĕtóre: despre etatea lor, aplicațiunea de până acum, capabilitatea fisică, purtarea morală nepătată și despre cunoscința limbilor: maghiară, germană și română.

Petițiunile de concurs timbrate în regulă vor fi înaintate la mine până în 26 August a. c. la 12 óre meridiane.

Brașov, în 16 Iulie 1902.

Dr. Iekel,
vice-comite.

995,1—2

6130/902.

Pályázati hidetmény.

Brassó sz. kir. város tulajdonát képező közvágóhidnál üresedésbe jött vágóhidi állatorvosi állásra, ezennel pályázatot hirdetek.

Az ezen állással összekötött illetmények a következők:

2000 korona évi fizetés, szabad lakása vágóhidi épületben, 24 űrmeter bükk hasábfa és szabad világitás.

A nyugdij és az ötödéves pótlekokr a nézve a vágóhidi állatorvosra ugyanazon szabályrendeleti intézkedések nyernek alkalmazást mint a többi városi alkalmazottakra.

Pályázók kötelesek az 1888: VII. tczikk 133. §-ában körülirt minősitésen kivül megfelelő bizonyitványokkal beigazolni 2 evi állatorvosi gyakorlatot, életkorukat, eddigi alkalmaztatásukat; physikai alkalmasságukat, feddhetetlen előéletüket, valamint a magyar, német és román nyelv ismeretit.

Pályázati kérések hozzám legkesőbben 1902 augusztus hó 26-án délelőtt 12 óráig benyujtandók.

Brassó, 1902 julius hó 16-án.

Dr. Iekel s. k,
alispán.

Publicațiune.

Moștenitorii după rĕmasul d-lui Otroban Nandor încunosciințéză prin acésta, cum-că realitățile următóre, carĭ au rĕmas din licitație se dă voie a-se vinde si din mână liberă. Acesta sunt precum urméză:

1) Casa de lemn, în Brașov (Scheiŭ) Podul Crețului, nr. 107 nou (676 vechiŭ) indusă în cartea funduară nr. 2660, n-rii top. 3348, 3349.

2) Villa din Predeal, cu tot mobilarul din ea și cu aranjamentul, indusă în cartea funduară din Brașov, nr. 10,961 A † 25.404/12 nr. top.

3) In Bacĭfalu, casa cu nr. 446, cu 9 apartamente de locuit, cu o mare grădină de póme, odăile folosite pentru locuință de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară nr. 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 n-rii top.

4) In Bacĭfalu casa nr. 445, cu patru locuințe și grădină, indusă în cartea funduară nr. 589 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2, 1364/2 n-rii top.

5) In Elöpatak stațiune balneră așa numita „Villa Zona“ cu întreg angajamentul, cu mobilele din ea, cu dreptul la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară nr. 318 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top.

6) Casele din Brașov, Strada Porții nr. 16 și cel vechiŭ 488, induse în cartea funduară Nr. 2660 nr. top. 5434, și casa din strada Spitalului Nr. 11 nou și cel vechiu 475, nr. top. 5420, două case legate una de alta (fost hotel Baroș).

7) Imobilul din Apața, loc de zidire, indus în cartea funduară nr. 1011, n-rii top. 1601/2, 1602/2, 1603/2.

8) Livadea din Tușnad Nr 976 indusă în cartea funduară nr. A † 12.508/12.

9) Realitatea aflătóre în Bölön Nr. 634 indusă în cărțile funduare sub Nr. A † 3759/3.

10. O șură aflătóre în Agostonfalva.

11. O baie de fier în Felső-Rákos.

12. Realitățile aflătóre în Bardocz sub Nr. 674 și 736 indusă în cartea funduară sub Nr. A † 263, 266 și 267/1, 267/2.

Informațiunĭ mai detailate se pot lua în cancelaria d-lui advocat Zakariás Iános, Brașov strada Spitalului militar Nr. 3, unde se pot vedé și condițiunile de vêndare a părților.

Brașov, 28 Iunie 1902.

Szabó Alesandru,
esecutorul întregului rĕmas după Otroban.

596,1—4

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Iulie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	121.50
Renta de coróne ung. 4%	97.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.75
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	206.25
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	162.50
Renta de argint austr.	101.75
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de aur austr.	121.45
Losurĭ din 1860.	153.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15 97
Acții de-ale Băncei ung. de credit	708.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	680.—
Napoleondorĭ	19.05
Mărcĭ imperiale germane	117.10
London vista	239.80
Paris vista	95.30
Rente austr. 4% de coróne	99.75
Note italiene	94.10

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Iulie n. 1902.

Bancnot rom.	Cump.	18.90	Vĕnd.	18.94
Argint român.	„	18.80	„	18.88
Napoleond'orĭ.	„	19.04	„	19.07
Galbenĭ	„	11.20	„	10.30
Ruble Rusescĭ	„	2.54	„	—.—
Mărcĭ germane	„	117.25	„	—.—
Lire turcescĭ	„	21.40	„	21.50
Scris .fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

LICITAȚIUNE.

La Magazinele Filialei „Albina“ dela gara Brașov, **se dau în antreprisă lucrări de construcție** *în preț de 3600 Coróne.*

Planul. devisul și condițiunile, se pot vedea în órele de serviciu, în biroul Filialei.

Reflectanțiĭ au sĕ depună 400 coróne cauțiune în banĭ gata séu în hârtii de valóre și a-șĭ preda ofertul până *Sâmbătă în 12 Iulie n. a. c. la 11 óre a. m.*

Filiala „Albina“ î-șĭ reservă dreptul de a-șĭ alege ofertul ce-i convine, chiar decă este cu mai puțină relaxare

Oferenții, trebue se cunóscă condițiunile de licitare și se le subscrie.

„ALBINA“
institut de credit și de economii,
Filiala Brașov.

A V I S.

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînnoi orĭ și când dela 1-ma și 15 a fiă-căreĭ lunĭ.

Domniĭ abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se aboneză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa amurit și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans“.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numĕrul à **10 fil.** se vinde la librăria **Ni. I. Ciurcu** și la **Eremias Nepoții.**

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.